

muligt, end søge at faa dette Beløb sat op ogsaa for indeværende Aar. Men efter at den højtærede Finansminister har talt, tror jeg, ærede Medlemmer ville have det Indtryk, at det vil være en noget vanskelig Opgave at komme til Finansministeren og forlange Beløbet sat op. Jeg er personlig af den Opfattelse, at det i Øjeblikket ser ud til, at de Bestræbelser, der fra Lovgivningsmagts Side have været gjort for at knytte Befolkningen stærkere til Landet og hindre Indvandringen til Byerne, paa Grund af de daarlige Tider maaske have frugtet stærkere end tidligere. Jeg slutter dette deraf, at netop Ansøgningerne om at komme ind under Husmandsloven i Aar have været saa mange som ingen Sinde før. Til Oprettelse af nye Statshuse er der begæret Laan til en samlet Sum af 8,068,000 Kr. Som Tillægslaan er der begæret en Sum af over 2 Mill. Kr., nøjagtigt 2,053,000 Kr., og til det tredie Formaal, som omhandles af Loven, Lejehuses Overgang til Selveje, er der begæret Laan til en samlet Sum af 92,300 Kr. Hvad dette sidste Formaal angaar, er der det at sige, at her er der Penge nok. Loven indeholder en Bevilling paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til dette Formaal, til hvis Opfyldelse der altsaa er mere end tilstrækkelige Midler.

Af Tillægslaan vil der neppe nok i Aar kunne fordeles Halvdelen af det begærede Beløb, men man kan maaske dog ogsaa slutte, at netop i Aar, det første Aar, hvor Adgangen til disse Tillægslaan er aabnet, har Efterspørgselen efter dem været stærkere, end den vil blive i Fremtiden, saa jeg nærer det Haab, at man i Løbet af nogle Aar maaske alligevel med det Beløb, der er stillet til Raadighed, vil kunne naa at opfylde de Ønsker, som fremkomme her. Men anderledes er det jo med det Beløb, der er til Raadighed til Oprettelse af nye Huse. Det er en kedelig Opgave at skulle fordele disse 3 Mill. Kr., naar Begæret viser sig at være over 8 Mill. Kr. Det vil bringe Skuffelse hos de fleste af Ansøgerne, naar de faa at vide, at de ikke kunne komme i Betragtning. Jeg gentager overfor de Herrer, der have omtalt dette Forhold, at intet skulde glæde mig mere, end om det kunde være lykkedes os at komme højere op med dette Beløb i indeværende Aar, men jeg øjner efter de fra Finansministeren faldne Udtalelser ikke megen Mulighed derfor. Jeg beklager, at man ikke allerede i Fjor, da jeg tror, det vilde have været noget lettere, gik lidt højere op og fulgte det For-

slag, der kom fra vor Side om at gaa 1 Mill. Kr. højere op.

Det næste Spørgsmaal stilledes ogsaa af det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) og gik ud paa, om der var nedsat en Kommission til at tage Spørgsmaalet om Ekspropriation og offentligt Fæste under Overvejelse. Jeg har søgt Oplysning herom i Ministeriet og har da faaet oplyst, at der skal findes et Udkast, som er udarbejdet efter Initiativ af min Forgænger. Selv er jeg ny i Tjenesten og har ikke haft Lejlighed til at se dette Forslag, kan derfor ikke udtale mig om det. Jeg skal kun for mit eget Vedkommende sige, at det er en meget vigtig Opgave, som fordrer Overvejelse, det er ikke en Sag, der er saa lige til at springe ind i. Jeg skal gøre, hvad jeg evner, for at komme ind i den hurtigst muligt.

Det ærede Medlem ankede over, at Dagpengene til Husmænd paa Husmandsrejser vare for smaa. Det er muligt, at det ærede Medlem har Ret. Jeg har ikke hørt noget i den Henseende, heller ikke nogen Anke fra Organisationerne derover, og paa mit Spørgsmaal, om der fra Husmandsorganisationernes Side forelaa Andragende i den ene eller den anden Retning angaaende denne Bevilling, har jeg faaet det Svar, at et saadant findes ikke. Jeg vil om denne Bevilling paa Finansloven sige, at den er en af dem, der gøden allerstørste Nytte. Disse 90,000 Kr. til det dobbelte Formaal: Præmiering af Huslodder og Husmandsrejser, have gjort og gøre saa overordentlig megen Nytte for det mindre Landbrug, at jeg regner disse Penge for nogle af de bedst anvendte af alle dem, der ydes paa Finansloven.

Et Spørgsmaal, der vistnok ogsaa berørtes af det ærede Medlem fra Silkeborg, og som ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen), angik Statsskovene. Om det Spørgsmaal, hvorvidt man skal gaa over til en anden Styrelse end den nuværende, gaa over til at ansætte en Skovdirektør, tror jeg, jeg kan sige, at de lærde ere uenige. Personlig har jeg haft den Opfattelse, som vistnok ogsaa har været den overvejende i dette høje Ting, at man skulde gaa over til en ny Ordning med en Skovdirektør for hele Statsskovvæsenet. Jeg skal overveje dette Spørgsmaal, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at naar der stadig tales om, at Statsskovene give saa ringe Indtægt, er denne i de sidste Aar stegen i en ikke ganske ringe Grad. Det gæl-